

Κωνσταντίνου Γ. Μουρίδου
Ἀδριανουπόλεως
Ἰατρῶν

(3)

Ἑλληνικαὶ ἀρχαιότητες ἐν Ἀδριανουπόλει.

Συμμοχίτης ἐξηάχαιος, λαβὼν ἀφορμὴν ἀπὸ τοῦ δημοσίου
μου εἰς τὰ ἑθρικά, περὶ τῶν ἐν Ἀδριανουπόλει Βυζαντινῶν ἀρχαιοτή-
των, μετὰ τὴν ἐν τῷ προηγούμενῳ, διὰ τὸ ἐννοεῖται τὰ ἑθρικά διὰ τὰς
Βυζαντινὰς ἀρχαιοτάτας τῆς πατρίδος μας καὶ ὅτι διὰ τὰς Θρακικὰς
ἢ ἑλληνικὰς, τὰς περὶ τῆς Παλαιᾶς ἀνατολῆς κυριαρχίας Ἰωνίας καὶ
ἀνὰ τὰς περιουσιολογίας εἰς τὰς Βυζαντινὰς, ἐκείνη ἀρχαίαν Θρακι-
κὴν ἢ ἑλληνικὴν.

Πρὶν ἢ γράψω περὶ τῶν ἀρχαίων Θρακικῶν ἢ ἑλληνικῶν τῆς Ἀδρια-
νουπόλεως μνημείων, τοῦ ὅτι περὶ τῶν, οἱ εἶναι γενικὸν τῶν Θρακικῶν
ἐνδιαφέρον, εἶναι ἀνάγκη τὰ ἀναφέρειν δι' ὅτι εἰς τὸ ἱστορικὸν
τὸν γένεσιν, οὗτοι σὺν τῇ ἀπὸ τῆς καὶ αὐτῆς ἱστορίας αὐτῆς, εἰς τὴν
ὁσέως, ὁ αὐτοκρατορ Ἀδριανὸς ἐκτίσεν τὴν Ἀδριανουπόλιν, διότι
καὶ ἐδῶ οὐκ ὀλίγοι ἀρχαίοι τῆς μέλει τῆς Ἀθήνας, ὅσον, ὡς γνωστόν, ἡ πόλις
τοῦ Ἀδριανῶν ἐκτίσθη καὶ ἐκκρίνεται μέχρι τῆς σήμερον. τὴν πό-
λιν τοῦ Θεόσεως καὶ τὴν πόλιν τοῦ Ἀδριανῶν. Οἱ ἱστορικοὶ καὶ οἱ
γεωγράφοι τῆς ἀρχαιότητος διαφωνοῦν περὶ τῆς ἀρχικῆς πόλεως, τὴν
ὁσέως καλεῖται ἰωνίσησι ὁ Ἀδριανὸς καὶ ἐν τούτῳ ἱστορικῶς
πρὸς τὴν τὴν Ἀδριανουπόλιν.

Κατὰ τὴν μίαν ἕνδοξον, ὑπῆρχε κατὰ τὴν παναρχαίαν ἑσθὴν
πόλιν, μαδαρῶν Θρακικὴν ἀνατολὴν Οὐσκουδάμα ἢ
μέλει τῆς ἑλληνισμῶν τῶν Οὐσκουδάμας. Αὕτη μετὰ τὴν ἀνάσταν
Ἀδριανουπόλιν.

Κατ' ἄλλην ἕνδοξον, ἡ Οὐσκουδάμα μετὰ τὴν ἀνάσταν ἀπὸ τῶν

Ὁρίσθην Ὁρεβιάς ἢ Ὁρίβεια, αὐτὴ δὲ πρὸς ἑμὴν τοῦ Ἀφρια-
του μετωπιάσθην Ἀφριαντούργεια.

Ἐπίσης ἀγάπη, ἐνός τοῦ Ὀνουοδάμας καὶ τοῦ Θεοφιλάτος,
ἡ Ὀδρυσὸς σέβει.

Ἡ ὄψου δάμα ἐκ σαυαχαίαν αὐτοῖς ἐπέστη εἶναι ὡς οὐλοῦντα
 ἦν ὁρεῶν θραυῶν. Ἰδοὺ δέ οἱ ὀδρῶσαι, ἀνδρὲς ὅτι οὐκ ἐπὶ
 ἡμῶς εὖρον, ἐ' ἀφισπῶντες, ἀπὸ γὰρ ἰδόντες, ἰδοὺ ὅτι ἐ' ὁ μῶν
 τῶν τοῦ καὶ ἀπὸ τῶν ἰδόντων ἐ' ὅτι οὐκ ἐπὶ θραυῶν ἰδόντων.

Η γέλι, Ούλουνδάμα εἰς καδάρως Θρακική, Ούλουνδάμας δι
εἰς ὁ ἐβερνισμένος ἴσως, τοῖ ~~αὐτῶν~~ οὐκ εἶδον ὁ μὲν τοῖ Ἡρόδοτος
ἰσορινοὶ καὶ γεωγράφοι καὶ δίδουν γινωσκὺς εἰς τὴν καλ' ἰσοκὴν Θρα-
κικήν (καὶ Δωρικὴν) καλὰ γὰρ ὁ καλὸς Τόσπος - Τόσπος,
Δάριζα - Δάριος, Τυρόδιζα - Τυρόδιος, Ούλουνδάμος καὶ.

ἡ Θρακὴν γὰρ Λαμὰ ἐν ὅλῳ πρὸς τὸ Σανταρινὸν
 δαμάς, τὸ ἡγεμενὸν δαμάς καὶ τὸ Ἰαλινὸν δαμάς, σημαίνει
 εἰς ἴσων, ἀγίη, ἐξούριον. Κατὰ ταῦτα Οὐρουνοδαίμα ἐς τὴν Θρακίαν
 γῆσθαι δὲ εὐήματα τὴν ἀγίαν ἢ τὸ ἐξούριον τοῦ Οὐρουνοῦ, οὐ
 δαμάς ἀρχαιοτάτων ἐνὶ τῷ δυνάστω Ὀδρυσῶν ἢ ἡρώος Θρακίος. Ἀνά
 γογον, ὡς ἐξούριον ἐπὶ τῷ ποταμῷ, ἀναγέρει ὁ ἰσοεπὶς Προύσιος
 (πλεὶς Κτισμάτων) τὸ β' α' σ υ ο υ, ἢ τὸ γ' α' λ ο τ ἀγίου ἐνὶ οὐδα
 νῶς ἡρώος ἢ Ὀδρυσῶν δυνάστω.

Λέγουσιν δὲ λίρες, ὅτι ἡ Οὐδουσουδάμια μελωρομάσθη καλοῖσιν
Θεοφιλῆς ἢ Ὀρέσθια. Τὸτο ὅμως, κατὰ τὴν γνώμην μου, ἐπὶ αὐτῇ ἐπὶ
μασίᾳ, εἴη σπουδαίοντα εἰς ἀνδελφικῆς ἰστορικῆς μαρτυρίας, εἴμην
εἰς φερόμεναι τινα ἀπαράδοτον, ἵν' ὅσους μαλαγνῶς ἴδοντο Ρωμαῖοι
ἰστορικοὶ καὶ Βυζαντινοὶ χρυσόγραφοι ἀμήγαχοι εἰς ἰστορικὴν
παρρωσὴν.

Καλὰ ἴνα θυγάτηρ σπαρῶσιν, μὴ ἐπιβουλευμένῃ ἰσοπευῶς,
ἀνδρῶν μάχιμα πρὸς ἡν δραπετήν ἀνδρὶν ἔν τῶν δύο μεγάλων
ἱερῶν, τοῦ Αἰδοῦ καὶ τοῦ Σοφουέου, ὃ Ὀρέτης μετὰ τοῦ

φόντα τῆς μητρὸς τοῦ ἐγὼ εἰς τὴν Θράκην καὶ γονοαίς εἰς τὴν οὐρε-
 γὴν τοῦ ἱριῶν ποταμοῦ (Εἰρεν, Τόνου καὶ Ἀρπιοῦ) ἐκίσε τὸν ὄρε-
 σιὰδα. Πρὶν αὖτε τοῦτον εὐδελίαν ἔχοντες ἐστὶν μαρτυρίαν. ὁ δεινός
 γεωγράφος ἀράβων, αὐμάδας καὶ τὸν χρόνον αὐτίστο τοῦ ἀριστοῦ, δόλις σε-
 ειργραφεῖ εἰς τὰ Γαλακτῆρια τοῦ καὶ τὴν Θράκην, γὰρ πηλὸν, ὅτι μόνον αὐτὸς
 τοῦ ὄρετου Περδίζος πῆδε εἰς τὴν Θράκην ἐξήντα ἑλέμαδα τὰ Τρωικὰ καὶ
 ὅτι ὁ ὄρετος ἀσίδαντες εἰς τὴν Ἀρναδίαν, ἀπὸ ἀρνησινύτως ἀρνησινύτως
 ἀρνησινύτως τοῦ σόζου, δόλις ἐπορεύετο καὶ ὁδὸν τὸν ἀσίδαντες εἰς τὰ ὄρετα.
 γὰρ τὸν Μικρὰν Ἀσίας. ὁ Περδίζος, διὰ τὴν ἐπαρρηματοποίησε τοῦ σόζου
 τοῦ αὐτοῦ τοῦ ὄρετου.

"Ὁ ὄρετος μὴ ἀεὶ τοῦ σόζου, τοῦτον δ' εἰς Ἀρναδίαν ἐκτελέσκει
 τὸν βίον διατράσαντες αὐτὸν Περδίζον καὶ ἀρνησινύτως
 μέχρι Θράκης ἐξήντα ἑλέμαδα τὰ Τρωικὰ ὁδὸν... καὶ
 τοῦ σόζου τοῦ Περδίζου εἰς τὴν Ἀρναδίαν καὶ τὸν ὄρετον
 εἰς τὴν Ἀσίαν". (Στράβ. II, 582.)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

"Ὁ ἀράβων γεωγράφος δὲν ἀναφέρει αὐτὸν, ὅτι ὁ ὄρετος πῆδε εἰς τὴν
 Θράκην. Εἰς τὸν μὲτα, ἀλλὰ, εἰς τὴν γῆν μας λαβὼν καὶ ἀσίδαν-
 τος μαρτυρίαν τοῦ ἀρνησινύτως γεωγράφου γέγονος ὅτι.

"Ὁ ὄρετος εἰδὼς, ὡς γ' ἔγραψα, τὴν ἐν Ἡερεν

Ὁρεσιὰδα φέροντες τὸν τὸν μητρὸς φόντον". (Στράβ. II, 326.)

Ἐπορεύετο, καὶ ὁ ὄρετος εἰς τὴν ἐν Θράκῃ Ὁρεσι-

ἀδα, ὁ ἀράβων δ' αὖτε ἐμπροσθεν καὶ ἀν' αὐτὴν ἐπορεύετο αὐτὸν
 αὐτὸν ἀρνησινύτως.

Ἄλλ' αὐτὸς τοῦ ἀράβωνος, οὐκ ὁ πηλὸς, οὐκ ὁ μὲν ἰδιόγραφος αὐτὸν
 ποτε ἀρνησινύτως καὶ ἀρνησινύτως ἀρνησινύτως τὰ τὰ αὐτὰ ἀρνησινύτως ὁ Βυζάντιος
 μνημονεύει αὐτὸν τὸν ἐν Θράκῃ Ὁρεσιὰδα.

Ἐν δὲ τῷ Ρωμαίων ἱστορικῶν ἀναγράφει μόνον τὴν Οὐρουσινύ-
 μαν οἱ καὶ τὸν ἐλάστον μ.χ. αὐτὰ ἀρνησινύτως, ὁ ἐν ἱστορίαις ἀρ-
 νησινύτως τὴν ἀρνησινύτως τὴν ἀρνησινύτως ἀρνησινύτως ἀρνησινύτως
 ἀρνησινύτως, ὁ δὲ τὸς Ρωμαίων καὶ ὁ Ἀρμενίων Μακρυγῆτος. Οὗτοι οὖν

δὲν ἀσπίλος ἀναίρετον ἐπὶ Ἀρκαδίας.

Καὶ ὁ μὲν Ἀμφικλῆς, ἀνδρῶς πολλοὶ λέγοντες μ.χ. αἰῶνα γίγνεται.

"Post hanc Haemimontus Hadrianopolis nunc,
quae dicebatur *Uscudama* et *Anchialeu*, civitates magnas". (Bib. 27, 4.)

Ὁ δὲ Δέσλος Ρούρος γίγνεται.

"*Uscudama*, quae modo *Hadrianopolis* nominatur".

Ὁ δὲ Αἰζικός Λαμορίδης, οὐχ ὅπως λέγουσιν, ἀναίρετον μόνον ἐν
τῇ ἐκείνῃ καὶ ἀπὸ τῆς οὐνοῦ δάμνα, γίγνεται δὲ, ἐκ τῆς
ἐκείνης αἰῶνος ὁ ἐκείνης.

"Postquam se apud tria flumina cunctante
brum ex responso praeceperit etiam *Orestia*
conclidit civitatem, quae saepe
Hadrianus suo nomine vindicare jussit
eo tempore". (Bib. περὶ Ἀρ. Ἡεροδότου, 2.)

Ὁ ἴδιος Λαμορίδης ὁρομῆς τῆς ἐκείνης καὶ ὁ δὲ ὅς ὄν.
Οὐτε αἰς τῆς μαρτυρίας τοῦ Βυζαντινοῦ αἰῶνος Ἰωάννου Τζέλη
(1150 μ.χ.) ἐνταύθα τὰ σθηρὶ δώματα, καὶ τῆς ὁ ἀπολυτῶρος Ἀρκα-
δίας ἐκαστὸν αἰῶνος πολλὰ τῶν αἰῶνων καὶ ὑπομνήσας ἀναίρετον
Ἀρκαδίας, αἰῶνος,

Τὸ αἰὲν μινεὶν ἀσπίλον καὶ τῶν Ἀρκαδίας,
ὁ Ἀρκαδίας τῶς αἰὲν ἔχουσιν ἐκείνης
ἐκ τῆς οὐδὲς γὰρ ἀλαμῆς ἰσχυρῆς μαρτίας,
ἐκ τῆς αἰῶνος καὶ μινεὶν ἀσπίλον αἰῶνος
αἰῶνος Ἀρκαδίας, Αἰζικὸν ὁρομῆς.

Τὰ αἰὲν ἰσχυρῆς τοῦ ἐκείνου ἐκ τῆς μαρτίας τοῦ, οὐδὲς αἰς τῆς
συμβολῆς τῶν αἰῶνων τοῦ αἰῶνος, ἐκ τῆς αἰῶνος καὶ αἰῶνος
αἰῶνος αἰῶνος μαρτυρίας, ἀρκαδίας τὰ σθηρὶ δώματα ἐκ
μινεὶν ἀσπίλον ἀρκαδίας.

Καὶ οἱ μεταγενέστεροι τοῦ Τζέλη Βυζαντινοὶ ἰστοριογράφοι καὶ
 γεωγράφοι, Ζωταράς, Εὐφράμιος καὶ Μικηρόρος Γεωγράφος, ἦν ἀπὸ
 τοῦ Ἀδριανοπολίτου στίχου ἐνομαζομένου Θεοδοιάδα. —

Ἀλλ' ὁπωδιόσκι καὶ ἂν παραχθῶμεν λόγῳ, εἴτε
 δηλαδὴ ὁνομάσωμεν ἢ τ' ἀπὸ τῶν στίχων ὡς Θρακικὴν (Θύσουνδάμαν),
 ἢ ὡς Ἑλληνικὴν (Θεοδοιάδα), αὐτὴ φέρεται ἀνακρισθῆναι ὡς Ἑλλη-
 νικὸν χαρακτῆρα εἶναι τοῦ Μακεδονικοῦ καὶ Ῥωμαϊκοῦ χρόνου, ὡς καὶ
 εἰς τὴν Βυζαντινὴν ἐποχὴν.

Οἱ βασιλεῖς καὶ δυνάσται τοῦ Ὀδρουσῶν εἰς τὴν περιέκλειοντο τῶν
 Θύσουνδάμαν καὶ εἰς τὴν αὐτὴν τῶν ἑξαγχιέρον τοῦ Ἑλληνικοῦ γεω-
 ματα. Ὁ βασιλεὺς μέγιστος Κόλυς Ε' τὸ 37 μ. Χ. ὅστις ἐξάμηνον τοῦ ἀ-
 γαστοῦ αὐτοκράτορος, καὶ τὸν ~~Θεο~~ Θεοδοιαν, δεδόντα τοῦ Ὀδρουσῶν, ὁ καὶ
 τοῦ Ὀβίδιος juvenis μικροῦτον, θεωρεῖται ὁ μόνος ἀδελφεὸς
 (βασιλεὺς) σπουδὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀρχαιολόγος καὶ ὁδῶν, ὡς αὐτοὶ ἔχου-
 σιν τὰς ἐπιγραφὰς. Καίτοι, εἰς τὴν τῶν ἐπὶ τὸν δὲν Θεοδοιαν
 τε. Διὰ δὲ τὸν Ὀδρουσῶν λαοὺς βασιλεῖς Κερύσιον, ἀνεκρίθη ἱστο-
 ρίᾳ, συγγραμμῇ εἰς τὸ Μουσικὸν τοῦ Ἀδριανοπολίτου Ἀδριανῶν.

Ἀλλὰ καὶ δεῖ τὰ νομισματα τοῦ Ὀδρουσῶν, ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ
 500 π. Χ. ὡς καὶ τῶν βασιλέων τοῦ ἀγίου Θράκης καὶ τοῦ Θρα-
 κικῶν πόλεως ἔχοντα ἀναγραφὰς Ἑλληνικὰ γεωματα. ἔχοντα δὲ
 τὰ τοῦ Ὀδρουσῶν. ΟΔΡΟΣΙΤΩΝ, ΟΔΡΟΣΙΤΩΝ, ΟΔΡΟΣΩΝ, ΟΔΡΟΣ,
 ΟΔΡΟΣΩΝ, ΟΔΡΩΗΣ καὶ ΟΔΟΣΙ.

Τὰ νομισματα ταῦτα τοῦ Ὀδρουσῶν καὶ τοῦ Ἀδριανοπολίτου ἔχει
 μόνον τὸν τοῦ ἐποχῆς τοῦ Θρακικοῦ βασιλέως, ἀλλὰ καὶ τὸν τοῦ αὐτοκράτο-
 ρος Ῥωμαϊκοῦ χρόνου φέρουσι, εἰς τοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ γεωματα, τὸν
 Δία, Ἑρμῆν, Ἀθήνην, Ἑλευσίαν, Ἀσκληπιον, Ὀδυσσεύς, τὸν Ὀδυσσεύς Τόντον,
 ὅστις ἔχοντα καὶ τὴν ἀρχαίαν ἐποχὴν τὰ τῶν τοῦ πόλεως, σήμερον δὲ
 τὴν διασχίσει καὶ τὴν ἀδελφίαν, ὡς καὶ τοῦ Ἀμαλδαίας καὶ διαφέρει
 ἀλλὰ ἔχει ἀνέκδοτα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀρχαιολόγος.

Ἐπίσης τὰ ἀνελκυστὸν τοῦ Θράκης ἀνεκρίθη ἀναθηματικὰ

ἀνάγκη, παρὶ τὰς τοὺς ἡρώα τοὺς θράκους, ἔχον, ὅσους ἔ-
χον, ἐγγυμνάστρια. Ἐν αὐτοῖς ~~καὶ~~ ἀνενέδον εἰς τὴν Ἀδριανού-
πολιν. Ἄλλοι δὲ ἔρχοντο ἐν ταχυδρομίᾳ εἰς τὴν πόλιν τοῦ ἰσλαμίου
Μοῦνις Δαδίας ἀνεσώθη ὑπὸ τῶν Βουλγάρων κατὰ τὴν ἐκκένωσιν τοῦ
Δουλιῦ θράκου.

Εὐτυχῶς, κατὰ τὴν μακεδονίαν τοῦ ταχυδρομίου τοῦ Ἀδριανουπόλεως μετὰ
τοῦ Ρωσοδουμιῶν πόλεμον τοῦ 1878, ἀνενέδοντο ἀρκεταὶ ἐπιγραφαὶ ἐν-
γεγραφαὶ εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν. Ἄλλοι δὲ σημειώσεως καὶ πορτοφόλια
εἰσληφθέντα, ὅτι ἀνέκρινον ἀπὸ τῆς ἐπιγραφῆς ἀνενέδον, ὅσοι δὲ ὁρῶν-
ται εἰς τὸ μέγεθος, ὅτι κατὰ τοὺς Ρωμαῖους χρόνους ἡ Ἀδριανούπολις ἦν
ἡ θράκη γενικῶς ἔχον ὑποδύεσθαι τὴν καὶ ὁσιαστικὴν τὴν
ἐκδοράν τοῦ ἐγγυμνίου γραμματικῶν καὶ τοῦ ἐγγυμνίου πολεμικοῦ,
πορτοφόλιον ἔμεινε τοῖς ἀρχαῖοις ἡ ἀνενέδον καὶ πολεμικοῦ ἀνενέδον

Ρώμη.
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
Εἰς τὴν ἐπιγραφὴν, ὅτι δαυμάτιον ὑπὸ τοῦ ἐγγυμνίου ἐκδοράν
εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν, δύο ἀνέκρινον εἰς τοὺς Μουσουλμανοὺς χρόνους,
αἱ δὲ ἄλλαι εἶναι εἰς τοὺς Ρωμαῖους καὶ Βουλγάρους χρόνους.

Ἡ μία ἐξ αὐτῶν εἶναι ΕΥΡΥΣΕΛΜΙΣ ΣΕΥΘΟΥ ΠΡΙΑΝΕΥΣ. Ἡ δὲ
ἄλλη εὐρύσελμο—ἀγρῶν ἀνέκρινον εὐρύσελμοι—ὡς πορτοφόλιον εἰς τὴν
βάσιν ὑπὸ Μανδρακῆς Σίχρως τοῦ ἀσπιδίου/ἀσπιδίου τοῦ ἀνενέδον ὑπα-
μίονο ὅτι—ἐκδοράν, ἔχοντα· ΑΡΙΣΤΑΓΟΡΗΣ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ-
ΡΟ.

Αἱ πορτοφόλια ἀπὸ τὰς διασωθείσας ἐπιγραφὰς τοῦ Ἀδριανουπόλεως
μαρτυροῦν, ὅτι ἀναμνηστικῶς ὑπῆρχε εἰς αὐτὴν Ἀσπιδίου, δηλαδὴ
ἰερόν ὑπερδραστηρίων ἀνενέδον εἰς τοὺς Ἀσπιδίου καὶ διττὴν
εἶναι. Καὶ δὲ ἡ πόλις πορτοφόλιον, εἰς αὐτὴν πόλιν, ἔχοντα
ἐκδοράν ἀπὸ τῆς ἐκδοράς, ἐν αὐτῇ Ἀσπιδίου, ὅσοι δὲ ἀρχαῖ-
οι ἔχοντα καὶ μετὰ αὐτοὺς οἱ Ρωμαῖοι, καὶ ἔχοντα πορτοφόλιον, εἰς
ἐκδοράν τοῦ δαυμάτιον ἀνενέδοντο ὁσιαστικῶς τοῦ ὑπερδραστηρίου,
ἢ τοῦ πορτοφόλιον ἐκδοράν ὡς ἀνενέδοντο δαυμάτιον.

